

Za svoje grehe

Kristus je enkrat trpel za grehe, pravične za krivične, da bi ljudi pripeljal do Boga (1Pe 3,18). On je pomirjevalo grehov celega sveta (1. Janezovo 2: 2) in ruši pregrado sovražnosti, ki je obstajala med Bogom in ljudmi. Ko se človek osvobodi Adamove obsodbe, je sposoben narediti dobra dela, kajti delajo se le, ko je nekdo v Bogu (Iz 26,12; Janez 3,21).

Za svoje grehe

Prebral sem odlomek iz pridige št. 350 dr. Charlesa Haddona Spurgeona pod naslovom "Prepričan strelec v samopravičnost" in nisem mogel ne komentirati izjave v pridigi.

Pozornost mi je pritegnil zadnji stavek pridige, ki pravi: "*Kristus je bil kaznovan za vaše grehe, preden so bili storjeni*" Charles Haddon Spurgeon, odlomek iz pridige št. 350 "Prepričan strel v samopravičnost", povzet s spleta.

Zdaj, če je dr. Spurgeon upošteval svetopisemsko besedilo, ki pravi, da je Jezus "jagnje, ki je bilo zaklano od ustanovitve sveta", bi dejansko moral poudariti, da je Kristus umrl, preden je bil greh uveden na svet (Raz 13: 8; Rim 5,12). Ker pa trdi, da je bil Jezus kaznovan, preden je bil vsak kristjanov greh storjen posebej, se razumem, da se dr. Spurgeon ni skliceval na 8. verz, 13. poglavje Knjige razodetja.

Kristus je bil kaznovan za greh celotnega človeštva, toda kdo je storil prekršek, zaradi katerega je bilo vse človeštvo pod grehom? Zdaj iz Svetega pisma razumemo, da greh izvira iz užaljenosti (neposlušnosti) Adama in ne iz napak ravnanja, ki jih storijo ljudje.

Kazen, ki je prinesla mir, ni bila posledica napak v ravnanju, storjenih posamezno “, saj so vsi ljudje ustvarjeni v stanju, da so odtujeni od Boga (grešniki). Kristus je božje jagnje, ki je umrl pred ustanovitvijo sveta, to je, da je bilo jagnje dano, preden se je zgodila Adamova prekrška.

Kazen, ki je padla na Kristusa, ni posledica vedenja ljudi (storjeni grehi), temveč Adamova krivda. V Adamu so ljudje postali grešniki, saj je s prekrškom prišla obsodba in obsodba vseh ljudi brez izjeme (Rim. 5:18).

Če greh (stanje človeka brez Boga) izvira iz vedenja ljudi, da bi se vzpostavila pravičnost, bi bila rešitev nujno mogoča le z vedenjem ljudi. Moški bi morali narediti nekaj dobrega, da bi olajšali svoje slabo vedenje, vendar to nikoli ne bi bilo “upravičeno”.

Toda evangeljsko sporočilo kaže, da so bili z enim človekom (Adamom) vsi obsojeni na smrt in samo z enim človekom (Kristusom, zadnjim Adamom) se je dar božje milosti razkošal nad mnogimi (Rim. 5:15). Ko je Jezus umrl za naše grehe, je prišlo do nadomestitve: ko je Adam ubogał, je bil zadnji Adam ubogljiv do preizkušnje.

Zadnji stavek odlomka iz pridige dr. Spurgeona dokazuje, da se ni štelo, da:

- Vsi ljudje smo grešniki, ker je grešil prvi oče človeštva (Adam) (Iz 43:27);
- da so vsi ljudje oblikovani v krivičnosti in spočeti v grehu (Ps 51: 5);
- da je vse človeštvo od matere odvrnjeno od Boga (Ps 58,3);
- da se vsi ljudje že od rojstva motijo □□(Ps 58,3), ker so vstopili skozi široka vrata, ki omogočajo dostop do široke poti, ki vodi v pogubo (Mt 7,13-14);
- Da, ker so bili prodani kot sužnji greha, ni nihče prestopil v skladu z Adamovim prestopkom (Rim. 5:14);

- da je najboljši mož primerljiv s trnom, pokonci pa slabši od trnove meje (Mk 7,4);
- da so vsi ljudje grešili in ne dosegajo božje slave zaradi obsodbe, ugotovljene v Adamu;
- da med Adamovimi potomci ni pravičnega, sploh nobenega (Rim. 3:10) itd.

Kakšno dobro ali zlo stori otrok v maternici svoje matere, da bi bil spočet v grehu? Kakšen greh si otrok zaveže, da hodi 'narobe', odkar se je rodil? Kdaj in kje so vsi moški zalutali in postali umazani skupaj? (Rim. 3:12) Ali ni bila človekova izguba zaradi Adamovega užaljenja?

V Adamu so bili vsi ljudje umazani skupaj (Ps 53,3), ker so Adam široka vrata, skozi katera vsi ljudje vstopijo ob rojstvu. Rojstvo po mesu, krvi in volji človeka so široka vrata, skozi katera vsi ljudje vstopijo, se odvrnejo in skupaj postanejo nečisti (Janez 1:13).

Zaradi katerega dogodka so vsi moški postali »nečisti«? Samo Adamova žalitev pojasnjuje dejstvo, da vsi moški v istem primeru postanejo nečisti (skupaj), saj je nemogoče, da bi vsi moški nešteti starosti naredili isto dejanje skupaj.

Razmislite: Ali je Kristus umrl, ker je Kajn ubil Abela, ali je Kristus umrl zaradi Adamove žalitve? kateri dogodki so ogrozili naravo celotnega človeštva? Kajnovo dejanje ali Adamova žalitev?

Upoštevajte, da Kainova obsodba ne izvira iz njegovega kaznivega dejanja, temveč iz obsodbe v Adamu. Jezus je dokazal, da ni prišel, da bi obsodil svet, ampak da bi ga rešil, saj bi bilo kontraproduktivno presoditi, kaj je že obsojeno (Janez 3:18).

Kristus je bil kaznovan zaradi človeškega greha, vendar se greh ne nanaša na to, kar ljudje storijo, temveč na zločin, ki je brez razlikovanja privedel do obsodbe in obsodbe vseh ljudi.

Dejanja ljudi pod jarmom greha se imenujejo tudi greh, saj kdor greši, greši, ker je suženj greha. Prepreka za ločitev med Bogom in ljudmi je nastala zaradi Adamovega užaljenja in zaradi pregrehe v Edenu ni človeka, ki bi delal dobro. Zakaj ni nikogar, ki dela dobro? Ker so vsi zalutali in skupaj postali nečisti. Zato je zaradi Adamove užaljenosti vse, kar počne človek brez Kristusa, nečisto.

Kdo od nečistih bo vzel tisto, kar je čisto? Nihče! (Job 14: 4) Z drugimi besedami, nihče ne dela dobrega, ker je vsak suženj greha.

Zdaj greh greha stori greh, saj vse, kar počne, po pravici pripada njegovemu gospodarju. Dejanja služabnikov greha so grešna, ker jih grešijo sužnji. Zato je Bog osvobodil tiste, ki verjamejo, da so služabniki pravičnosti (Rim. 6:18).

Božji otroci pa ne morejo grešiti, ker so rojeni od Boga in božje seme ostane v njih (1. Janezovo 3: 6 in 1. Janezovo 3: 9). Kdor greši, je hudičev, toda tisti, ki verjamejo v Kristusa, pripadajo Bogu (1Ko 1:30; 1Jo 3:24; 1Jo 4:13), saj so tempelj in bivališče Duha (1Jo 3: 8).

Kristus se je pokazal, da je uničil hudičeva dela (1. Janezovo 3: 5 in 1. Janezovo 3: 8) in vsi, ki so rojeni od Boga, prebivajo v njem (1. Janezovo 3:24) in v Bogu ni greha (1 Janez 3: 5). Če v Bogu ni greha, torej vsi, ki so v Bogu, ne grešijo, saj so bili rojeni od Boga in božje seme ostane v njih.

Drevo ne more roditi dveh vrst sadja. Tako tisti, ki so rojeni iz božjega semena, ne morejo roditi sadov za Boga in hudiča, tako kot je nemogoče, da bi služabnik služil dvema gospodarjema (Luka 16:13). Vsaka rastlina, ki jo je zasadil Oče, obrodi veliko sadov, vendar rodi le za Boga (Izaija 61: 3; Janez 15: 5).

Potem, ko je umrl za greh, stari mojster, mora vstati človek sebe predstaviti Bogu kot živega od mrtvih in člana svojega

telesa kot orodje pravičnosti (Rim 6,13). Živo stanje mrtvih se pridobi z vero v Kristusa z regeneracijo (novo rojstvo). Z novim rojstvom človek oživi od mrtvih in zato ostaja Bogu prostovoljno predstaviti svoje telo kot orodje pravičnosti.

Greh ne kraljuje več, saj nima več oblasti nad tistimi, ki verjamejo (Rim 6:14). Kristjan mora svojim članom ponuditi, da služijo pravičnosti, torej da služijo tistemu, ki jih je posvetil, saj je Kristus opravičilo in posvečenje kristjanov (Rim 6,19; 1Ko 1:30).

Kristus je enkrat trpel za grehe, pravične za krivične, da bi ljudi pripeljal do Boga (1Pe 3,18). On je pomirjevalo grehov celega sveta (1. Janezovo 2: 2) in ruši pregrado sovražnosti, ki je obstajala med Bogom in ljudmi. Ko se človek osvobodi Adamove obsodbe, je sposoben narediti dobra dela, kajti delajo se le, ko je nekdo v Bogu (Iz 26,12; Janez 3,21).

Moški brez Boga pa obstajajo brez upanja na tem svetu, ker so kot nečisti in vse, kar proizvedejo, je nečisto. Brez Boga človek ne more delati dobrega, ker zla narava proizvaja le slabo "Toda vsi smo kot umazani in vse naše pravičnosti so kot umazana cunjaja; in vsi venemo kot list, in krivde naše kot veter nas odnesejo «(Iza 64: 6).

Prerok Izaija je v opisu stanja svojega ljudstva primerjal z:

- Umazan – Kdaj so Izraelci postali umazani? Ko so vsi zašli in skupaj postali nečisti, to je v Adamu, prvem Očetu človeštva (Ps 14,3; Iza 43:27);
- Pravičnost kot umazane cunje – Vsa dela pravičnosti za umazane so primerljiva z umazanimi cunjami, ki niso primerne za oblačila. Čeprav so bila verska dela, so bila dela izraelskega ljudstva dela krivice, dela nasilja (Iz 59: 6);
- Vehne kot list – Izraelcem ni bilo upanja, saj je bil list mrtev (Iz 59:10);
- Nepravičnost je kot veter – ničesar, kar je storil

Izrael, jih ni moglo rešiti tega strašnega stanja, saj je krivica primerljiva z vetrom, ki ugrabi list, torej človek se ne more znebiti gospoda greha.

Kristus je pravočasno umrl za hudobne. Jagnje Božje žrtvujejo grešniki od ustanovitve sveta.

»Ker je Kristus, ko smo bili še šibki, pravočasno umrl za hudobne« (Rim. 5: 6);

“Toda Bog dokazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, medtem ko smo še vedno grešniki« (Rim 5,8).

Kristus je umrl zaradi sužnjev greha in ne zaradi grehov, ki jih izvajajo sužnji greha, kot je razumel dr. Spurgeon.

Kristus je umrl za grešnike, zato tisti, ki verjamejo, umirajo skupaj z njim. Kristus je umrl za vse, da tisti, ki so oživiljeni, ne bodo več živeli zase, ampak bodo živeli za tistega, ki je umrl in vstal (2Ko 5:14).

Tisti, ki so vstali s Kristusom, so na varnem, saj:

- V Kristusu so;
- So nova bitja;
- Stare stvari so izginile;
- Vse je postalo novo (2Ko 5:17).

Bog je sprijaznil s sabo tiste, ki verujejo po Kristusu in je živečim od mrtvih dal službo sprave (2Ko 15:18).

Živim med mrtvimi ostane spodbudo: ne prejemajte zaman božje milosti (2. Kor. 6: 1). Bog vas je slišal v sprejemljivem času, zato kristjanom kot instrumentu pravičnosti priporočamo:

- Sploh ne dajte škandala – Zakaj kristjani ne bi smeli dajati škandala? Da se reši? Ne! Da ne bo ministrstvo za spravo cenzurirano;
- Biti priporočljiv v vsem – z veliko potrpljenja, v

stiskah, v stiskah, v tesnobah, v bičih, v neredih, v izgredih, v delu, v bdenjih, v postu, v čistosti, v znanosti, v dolgotrajnem trpljenju, v dobroti, v Svetem Duhu, v neprimerni ljubezni itd. (2Ko 6: 3-6).

Kristus je bil umorjen od ustanovitve sveta, še preden je vse človeštvo postalo suženj krivice zaradi neposlušnosti enega človeka, ki je grešil: Adama.